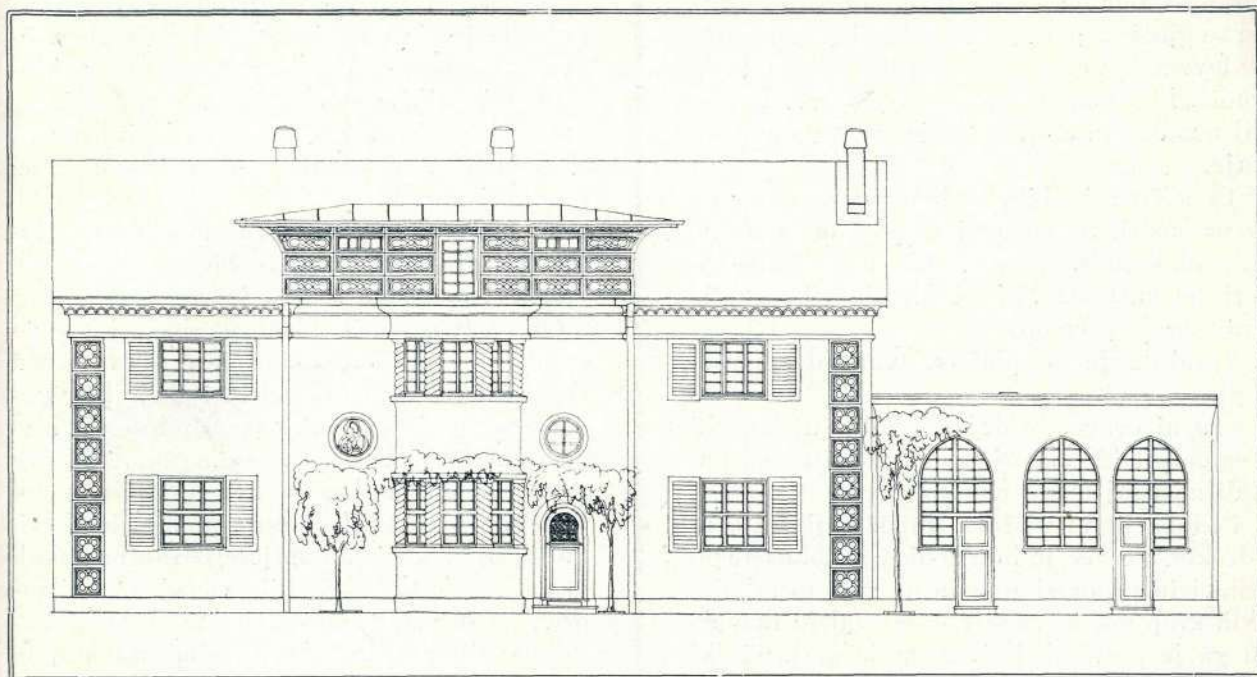

DOMIN SVET

LETNIK 41

V LJUBLJANI, 15. MARCA 1928

ŠTEVILKA 3

Ivan Vurnik: Načrt za prezidavo hiše

Soha svetega Boštjana

France Bevk

1.

Proti koncu zime je bilo, v drugem letu francoske Ilirije, v gorski strani tistega lepega trikota med Kranjem, Kamnikom in Ljubljano, ki ima vse polno temnih gajev in zelenih polj, da si jih duša ob jasnem dnevu ne more nagledati. V gozdu nad Zagorjem se je bil obesil neznanec. Našli so ga trdega in mrzlega, v vetru nihajočega. Šele naslednji dan so ga spoznali, da je iz vasi doma; noč ga je bila pred leti vzela, smrt ga je prinesla. Obuvalo je bilo francosko; pas, na katerega se je bil zadrnil, je bil vojaški. Pokopali so ga na rob pokopališča. Sorodniki so se ga sramovali; le njegova teta, stara ženica, je stopila k podobarju Ivanu Seljaku in ga je prosila, naj naslika znamenje, da ga bodo pribili na bukev.

Ivan Seljak je bil še mlad človek, s komaj vidnimi poganjki pod nosom, s Tolminskega doma. Mojster Peter Štravs je trdil, da je kljub mladosti v mnogočem izvedenejši nego on, zato ga je poslal samega v Zagorje, da postavi v podružnični cerkvi nov oltar Marije v rajskem veselju. Župnik je zmajal z glavo, možje so zmajali z glavo, Ivan se je lotil dela.

Imel je sobo v hiši, v kateri je bila že ob prihodu Francozov umrla gospodinja; ostal je gospodar s hčerko Uršulo; ta je leto zatem dobila sinčka. Njegov oče je bil francoski vojak, ki je že pred otrokovim rojstvom izginil. Ivan si je bil sobo pregradil s platnom v dva dela; za tem platnom je čepel, rezljal in snoval. Redko je kdo prihajal k njemu; le »francoska ljubica«, ki mu je nosila hrano, je polagoma začela ostajati po ure in ure pri njem.

Vaščani so trdili, da je redkobeseden; da je neprijazen, ni nihče dejal. Ko mu je brez zoba ženica razodela prošnjo, se je skoraj